

«چماقداران»

«اخبار واصله، تکان دهنده و هشدار دهنده است»
«در عمل باید جلو چماقداران ضدانقلاب را گرفت»

انقلاب را زیر ضرب قرار داده اند

در کنفرانس بین المللی بررسی مداخلات آمریکا در ایران:

نماینده سازمان وابسته به سازمان آزادیبخش فلسطین: پیشرفت انقلاب ایران به معنای برافکندن سلطه امپریالیسم امریکاست

نماینده کمیته همبستگی مجارستان: ملت انقلابی ایران میتواند در حال و آینده بر حمایت و همبستگی ملت مجارستان تکیه کند

نماینده کراسی: عضو هیئت نمایندگی لیبی: ملت ایران از حمایت همه ملت های صلح دوست و آزادخواه جهان برخوردار است

دوره هفتم، سال دوم، شماره ۲۵۶
پنجشنبه ۲۲ خرداد ۱۳۵۹ - شماره ۱۵۵ ریال

توطئه ضدانقلاب در ایجاد تشنج و درگیری در فارس

این روزها شاهد بروز درگیری و تشنج های دیگری در گوشه های دیگر از کشورمان هستیم. این بار کانون درگیری و تشنج استان فارس است. حوادثی که در چند روز گذشته در این منطقه روی داده تشنج خطر است که گواهی از فعالیت تشنج و برنامه ریزی شده عوامل آشکار و پنهان ضدانقلاب می دهد.

استادروای آن است، جلوگیری پس از آن با پیگیری و خود، محصل به روستاییان و ایجاد درگیری در بین مردم منطقه، سبب دارند با ایجاد محصلی آکنده از تشنج و نفاق به منظور پدید خود که همانا حفظ سلطه جابرانه خویش بر زحمتکاران روستایی منطقه است، ناآل آیند. حوادثی که در چند روز گذشته در جاده ارتباطی فیروزآباد به شیراز در گردنه تنگاب رخ داد و به کشته شدن یک پاسبان

و یک افسر ژاندارمری انجامید، از جمله به روستائیان تیره سرآباد ارسنجان و کشتار و جرح کردن دهقانان نمونه ای از بازی از این قبیل اعمال ضد انقلابی است.

حوادث ضدانقلاب که در جهت خواست امپریالیسم آمریکا به آشوب کشاییین وضع صوری کشور عمل می کنند، سعی می کنند تا شعله جنگ برادر کشی را در مقابل مختلف ایران و رنجمل در این منطقه روشن کنند و زمینه

در صفحات بعد

دروود پر شور به حزب کمونیست اندونزی

پشتاب شصتمین سال تأسیس حزب کمونیست اندونزی - صفحه ۳

شلیک کودکان ایران بر پیکر امپریالیسم...

پاداشتی بر سر نایبکاه نقاشی های ضد امپریالیستی کودکان در خانه آفتاب - صفحه ۶

توطئه های بزرگ مالکان را در روستاها با اجرای قانون واگذاری زمین خنثی کنید

مسائل دفاعی - صفحه ۵

«تولیدارو» ملی شد!

پروژه تیرکشان سخت کوش و مبارز «تولیدارو»، پیروزی همه زحمتکاران ایران است - مسائل کارگری - صفحه ۴

صالح آباد:

قلعه ویرانی، فقر و رنج...
سله گزارشات محلات و قفر - صفحه ۷

آیه که در شهرهای مختلف کشور از شمال تا جنوب، حتی در پایتخت کشور، زیر گوش مسئولان امروز میگذرد چنان تکان دهنده و از نظر سرکوش انقلاب و رفندی که محافل ضدانقلاب برای فروپاشی روند انقلاب در پیش گرفته اند، بی شمار دهنده است. یکسال و نیم پیش اگر می گفتید که یکسال و نیم بعد از انقلاب و شش ماه بعد از تصویب قانون اساسی، عضو حزب توده ایران در اهواز بیرون فروش تشریف علی و قانونی دهنده مردم شلال خواهد خورد، و شکنجه های غیر انسانی را بطریق یک عمل انقلابی و قانونی تحمل خواهد کرد، کسی پاسبان نمی کرد.

اگر می گفتید که در چالوس، بدون بیم از هرگونه تشنج و مجازات، گروهی چنان بدست، بدست رسی و علی حزب توده ایران خواهند ریخت، حاضران را مشروب خواهند کرد، همه چیز را خواهند شکست و یک نفر را هم جایگزین آن از طبقه دوم حاکمات با سر بزمین خواهند انداخت، کسی باور نمی کرد.

اگر می گفتید که در بیش از یک مجادله به همان مجازات شلال غورن محکوم خواهد شد و در تهران در کشته سر یک جاسوس کارل خال خواهد شد، کسی باور نمی کرد.

اگر می گفتید که در کرمان چماقداران و آشکارا را خواهند پست و در و پنجره های بیستارستان را خواهند شکست و در اهواز و بوشهر و زن بوجوب را مورد توهین و تحقیر و سرکوش قرار خواهند داد و در یزد روزنامه ها را خواهند درید و سیرت خواهند برد، کسی باور نمی کرد.

باور نمی کرد، زیرا آشکارایی که چنین اقدامات تبهکارانه ای علیه احزاب، سازمانها و گروه های سیاسی و فعالیت آزادیخواهانه که در جهت انقلاب و طبقه کارگر اساسی است، مستقیماً علیه هدف های انقلابی و خواست های مردم انقلابی توده ایران بران میبازند در جامعه انقلابی با تکرار شود و بی مجازات باقی بماند.

سلطه شکنی با تمام حدت خود در برابر مردم روزگار می شود که این واقع روزگار می شود که در شهرهای مختلف تکرار میشود و جیبا که متعین این امثال تبهکارانه بی مجازات باقی میمانند و با نهایت تشنه گاه خود حافظین نظم انقلابی، که این انقلاب به آنها امید بسته اند، در بین سازمان دهندگان یا انبوهندگان این اعمال دیده میشوند.

سلطه با پرتویی بیش از حد متعین بنوعان رنگ خنثی حصاردهنده طرح میشود که بدانی این اقدامات و اعمال از جانب دستگاه حکومت، دولت و مکررندگان امروز نه تنها سازمان داده نمیشود، بلکه تشویق و انگیزای رسمی ملأ و رسماً و تکراراً اعمال گردانند که با این اقدامات بخندند و آنها را صاف و ساده ضدانقلابی توصیف می کنند، از شورای انقلاب گرفته تا دولتی

جمهوری از کمیته مرکزی انقلاب اسلامی گرفته تا سروشی شهرهای و بسیاری از مقامات صاحب مسئولیت، بویژه در دوران اخیر، بازگو کنند که، چنانچه بستان هر چند زیر نام «الله» عمل کنند و تظاهر «اسلام» پس چهره زنده و به بیروی از امام ظاهر کنند، نه فقط کوچکترین رابطهای با مقامات مسئول دولتی ندارند، بلکه ضدانقلاب شناخته میشوند.

در این شرایط بغرنج، خاد و حاسی، بحق این سؤال مطرح میشود که: پس چرا قاطعه و جدا جوی این عناصر ضدانقلاب گرفته نمیشود چه مستطانی در کار است و چه نفوذات افعال میشود که اینگونه اقدامات ضد انقلابی اولاً انجام میگردد، لایا سبازی از احزاب، سازمانها و گروه های سیاسی و تشریف را در دیر میگرد، لایا تکرار می شود و راهی بدون مجازات باقی میماند، یعنی در واقع زمینه تکرار آفرام میشود.

حتی اگر هم قرار باشد چنانچه کسی و آدم کشی و حمله به دفتر و مشروب کردن موزین جرایم سیاسی و فکری استبداد و تشنه دلت و ملول سیاستها و نظریاتی بدلیه که از جانب سازمانهای سیاسی و جرائد میبش بیان میشود، بطور شغلی ایمن سؤال مطرح میشود که چرا لایا این حمله چنان بدست توجیه طرفداران انقلاب و دشمنان امپریالیسم آمریکا است؟ چرا بر سر کاسی که حصارها و به گمانه اهداف ضدانقلابی، خنثی و دیکرهای انقلاب را تقبی می کنند و حصارها و همه جانبه از جمهوری اسلامی ایران دفاع میکنند، چنانچه فقط چنان تکثیر و توهین و افتراء بلکه چنان جوی و آشی نیزه فرود می آید؟ چرا آنها ای که دشواریها را بجان میخورند و تمام توطئه های شیطان بزرگ و شیطانی زیر فرمان آن را قش می کنند، بیخود فروش یک روزنامه انقلابی به گفته شلال بین می شود، بجزم تلقی به یک سازمان سیاسی انقلابی از طبقه دوم حاکمات سرکوش می گردند؟

آیا هیچ فتنه دهنده که چنانچه داران به سراغ طرفداران بخیزان بروند و خویش از دماغ سلطنت ملطین برآوردند؟ آیا دیده اند که طاعتی در معرض حصارهای چماقداران قرار گیرد و با اقتضای داران مزاحمت کند؟ چنانچه توطئه های آمریکایی بشود؟ نه، چماقداران سراغ آنها نمیروند.

شاید پرسید: بشود؟ اینجا نکند همان چماقداران باشند که قبل از انقلاب هم چماقدار بودند و به فراری از سلطنت و قانون اساسی سلطنتی چماقداری می کردند؟

سؤال بر برآش نیست، زیرا آنها هم چون ایشان به روی انقلاب و به روی هدفهای آن که علیه امپریالیسم استبداد استوار و آشکارا توجیه شود و هست، متعین می کنند.

حمله کنندگان امروز البته زیر لای دیگری امروز خود را بلند میکنند، ولی باز هم به سبب و سبب، ولی دارای تهنج، با پشت گرمی شکوک و ولی بدون مجازات و حصارهای قرار دارند، که مشروب نقل مشو یا هوادار

این یا آن سازمان سیاسی نیست، بلکه خود انقلاب است، جمهوری اسلامی ایران است، قانون اساسی جمهوری ما و هدفهای ما، و چنانچه با شمار استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی، بشود می گردید.

ساحه در مجازات چماقداران، چشم بست بر تهریکات، خوین این ضدانقلابیون، محاسن پس این تهریکان خود غرضهای است بر انقلاب، ادامه دگره افان به توطئه های دشمن میدان میدهد و زمینه را برای فعالیت آشکار و بی حصار این عناصر برآمده می کند، ایمان و اتحاد مردم را به جمهوری اسلامی ایران، به نهادهای انقلابی، به تشنه های قانون اساسی، به حیثیت مسئولان امروز، به تمامی نظامیونی که انقلاب میباید بنا نهد، مست میکند. عمل چماقداران از جانب هر محفل و گروهی سازمان داده شده باشد، مستقیا به سبب سبب قرارش در وضع در مقابل می شود.

محیط تکراری و وضع می، ایجاد، ادامه فعالیت آن از همه کس سلب امنیت میکند، عدم امنیت و بی ثباتی سیاسی می آفریند و این زهر مملکت است برای انقلاب، برای با گرفتن نهادهای سیاسی، برای ایجاد وضع اقتصادی کشور، از فعالیت چماقداران گروهی از کلان ترین سرمایه داران و سردمداران بازارها و مایه های باورنگر و بیرون زبیرا به یاد برکت محفل عدم ثبات و اضطراب، از فعالیت چماقداران، اینها می توانند آشکارا تهنج بازار را بدست گرفته، به سرعت قیمت اجناس را زنند، از گرانتر و بیابانه بربند.

در نتیجه فعالیت چماقداران وضع سیاسی کشور نیز دچار تزلزل دائمی میشود، هیچ بهای نمی تواند مطابق طبقه های اجتماعی و ایمان دهد و با نمی گرد، آینه که چنان حرکت کند قانون فلی می شود، ادارات و موسسات دولتی، سازمانهای نظامی، خنثی شوری انقلابی و جاسوس ریاست جمهوری هیچ کرم می شود و در برابر شتاز چماق، قدرت ملأ را از دست میدهند و امکان استفاده از اختیارات خود را نمی یابند، هیچ قری به فراری سیاسی کشور و به تحول اوضاع بر روال آیه، مسئولان امور میگویند، کترین اختیاری نخواهند داشت، زیر، فیرسئولان چنانچه بدست، محیط سیاسی کشور را میزند، چنین محیطی یعنی آنکه هر کس ملوم نباشد که فردا چه خواهد شد و نروشت قوانین و مقراری که خود حکومت وضع کرده چه خواهد بود، از این بی ثباتی سیاسی، سرفش از آنکه سازمان دهندگان و شوق چماق، درجه اول ضدانقلابی و سوراخه بر د.

وقتی مردم اتحاد و امنیت خود را دست بدهند و احزاب و سازمانها و گروه های سیاسی و فعالیت قانونی و انقلابی آنها هواره در معرض تهاجم بشی ضرورت و توجهنج و بدون مسئولیت، ولی دارای تهنج، با پشت گرمی شکوک و ولی بدون مجازات و حصارهای قرار دارند، که مشروب نقل مشو یا هوادار

برای مبارزه با امپریالیسم آمریکا، دشمن اصلی مردم ایران، متحد شویم